

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Elena Covalenco

Judecători – Liliana Catan și Ion Arhiliuc

A examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Teleba Vladislav în numele inculpatei Marcu Evghenia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Marcu Evghenia, a.n. 24.01.1952., domiciliată în or. Drochia str. Sfatul Țării 26/20.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond - din 15.06.2012 - pînă la 22.10.2013;*
- 2. Instanța de apel - din 12.11. 2013- pînă la 04.12. 2013;*
- 3. Instanța de recurs - din 28.01. 2014- pînă la 12.03.2014;*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința judecătorească Drochia din 22 octombrie 2013, Marcu Evghenia a fost condamnată în baza art. 325 alin.(1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare cu amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, ceea ce constituie 20 000 (douăzeci mii) lei.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată pe un termen de probă de 1 (un) an.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că la 24 mai 2012, orele 11.50, ofițerul de UP a SUP a CPR Drochia, căpitan de poliție Chiprisean N. a sesizat Procuratura Drochia despre instigarea sa de către Marcu E. de a sîvîrși acțiuni coruptibile, legate de activitatea sa de serviciu, în interesul feciorului acesteia Marcu Vitalii Boris an.n.1989.

La 18 mai 2012, ofițerul de UP a SUP a CPR Drochia, căpitan de poliție Chiprisean N., a început urmărirea penală în cauza penală nr.2012120166, cu indicii infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) CP în privința lui Marcu Vitalii Boris, pentru conducerea la 29.04.2012 a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

La 22.05.2012, Marcu V. a fost recunoscut și audiat în calitate de bănuit, recunoscîndu-și pe deplin fapta infracțională incriminată - art.264¹ alin.(1) CP, de

conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Marcu E. pe tot mersul urmăririi penale, la 22 mai 2012 a promis, iar la 06 iunie 2012 a dat personal ofițerului de urmărire penală a SUP a CPR Drochia, căpitan de poliție Chiprisean N. suma de 4000 lei, pentru adoptarea unei hotărâri favorabile pe cauza penală în privința feciorului său Marcu V., fiind încrezută de competența acestuia.

2.1. Instanța de fond și-a motivat soluția prin faptul, că probele cercetate sunt pertinente, concludente, coroborează între ele și în ansamblu dovedesc integral vinovăția inculpatei. Cît ține de pedeapsă, Instanța a considerat că corectarea și reeducarea inculpatei, ținând cont de vârsta și personalitatea ei, de circumstanțele cauzei, poate avea loc fără privarea de libertate, cu acordarea termenului de probă conform art. 90 Cod Penal.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Teleba V. în numele inculpatei Marcu E. a declarat apel, prin care a solicitat casarea ei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Marcu E. să fie achitată de sub învinuirea adusă.

În motivarea apelului a invocat, că textul stenogramei audio nu corespunde cu cele auzite în urma reproducerii DVD+R. Ținând seama de acesta, apelantul consideră că proba dată urmează a fi respinsă. La fel, invocă că Marcu E. avea temeuri să-l sune pe ofițerul de urmărire penală al SUP a CPR Drochia și să vină la acesta la birou pentru că era persoană menționată în plîngerea lui Godorogea Iulia, pe care o examina în acea perioadă Chiprisean N. în ceia ce privește suma de 4000 lei, aceasta urma să-i fie împrumutată lui Chiprisean N. de către Marcu E.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a analizat și verificat probatoriul existent prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, stabilind în mod corect starea de fapt și vinovăția lui Marcu E. în baza art.325 alin.(1) CP iar argumentele apelantului nu au fost reținute de către instanța de apel, acestea fiind lipsite de orice suport juridic.

Instanța de apel a conchis cu certitudine, că în gestiunea ofițerului de urmărire penală Chiprisean N. se afla cauza penală privind învinuirea feciorului inculpatei Marcu E., Marcu V. pe art.264¹ alin.(1) CP.

Totodată, instanța de apel a constatat că, din conținutul stenogramei convorbirii care a avut loc între Marcu E. și ofițerul de urmărire penală Chiprisean

N. în biroul de serviciu a acestuia este clar-evident, că ultima venea cu rugămintea de a nu fi privat feciorul său de dreptul de a conduce mijloace de transport.

De asemenea, instanța a respins și argumentul apelantului, ca fiind unul declarativ, precum că cauza penală de învinuirea lui Marcu V. la data înregistrării convorbirilor se afla deja la procuror, deoarece de fapt denunțul a fost depus de către ofițerul de urmărire penală cu mult timp înainte, și anume la 24 mai 2012 (f.d.9 vol. 1), pe când înregistrarea propriu-zisă a convorbirilor petrecute între Marcu E. și ofițerul de urmărire penală a avut loc la data de 06.06.2012 (f.d.37 vol. 1).

A fost combătut de către instanță și versiunea inculpatei precum că Chiprisean N. i-ar fi solicitat un împrumut bănesc pe care i l-a adus la birou în sumă de 4000 lei, prin următoarele probe:

- încheierea judecătorului de instrucție din 24 mai 2012 privind autorizarea efectuării percheziției în biroul de serviciu nr.202 al ofițerului de urmărire penală a SUP CPR Drochia, Chiprisean N. (f.d.25 vol. 1);

- încheierea judecătorului de instrucție din 24 mai 2012 privind autorizarea efectuării interceptării convorbirilor orale între ofițerul de urmărire penală a SUP CPR Drochia Chiprisean N. și Marcu E (f.d.29vol.1);

- proces-verbal privind înzestrarea (instalarea) cu tehnică specială din 06.06.2012 (f.d.31 vol.1);

- procesul - verbal de ridicare a obiectelor din 06.06.2012 (f.d.32 vol. 1);

- procesul - verbal de percheziție din 06.06.2012 (f.d.33 vol. 1);

- proces-verbal de ridicare a obiectului din 07.06.2012 (f.d.36 vol. 1);

Astfel, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatei Marcu E. au fost corect încadrate în baza art.325 alin.(1) CP, iar pedeapsa stabilită prin sentința instanței de fond pentru fapta săvârșită, este just individualizată în corespundere cu prevederile art.61 și 75, 90 CP, ținându - se seama de toate circumstanțele cauzei.

5.Împotriva hotărîrilor menționate, avocatul Teleba V. în numele inculpatei a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpata să fie achitată.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra nici unui motiv invocat în apel și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, în acest sens recurentul invocă, că ambele instanțe:

- nu au dat nici o apreciere declarațiilor martorului Marcu Vitalii, care a declarat instanței de fond, că el personal a auzit cum Chiprisean Nicolae, ofițerul care conducea cauza penală de învinuire a lui a cerut de la Marcu Evghenia ca să-i împrumute 4000 lei;

- nu s-au pronunțat asupra faptului, că împrumutul bănesc a fost prezentat de către ofițerul de urmărire penală al SUP a CPR Drochia drept o corupere activă, fiind în esență o provocare din partea angajatului MAI, a avut loc o distorsionare a conținutului convorbirii din 06.06.2012, deoarece acuzarea în cadrul ședinței instanței de fond nu a prezentat izvorul primar de înregistrare a informației și anume registratorul audio/video de model HD, care este menționat în procesul verbal de examinare a obiectului (f.d.36), înregistrările audio prezentate de acuzare nu coincid cu convorbirile avute la data de 06.06.2012, nu se cunoaște proveniența înregistrărilor prezentate de acuzare. În urma celor menționate recurentul a invocat prevederile art.94 al.1) p.(6) și (11) CPP - În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată; prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii;

- ofițerul de urmărire penală Chiprisean N. nu mai putea să îndeplinească sau nu, ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, din simplu motiv că d-lui deja nu mai avea în gestiune cauza penală de învinuire a lui Marcu Vitalii, astfel lipsind însuși obiectul infracțiunii prevăzute de art.325 al. 1 CP

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. 1. Referitor la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul reține că, reieșind din prevederile art. 414 CPP, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate*

instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanțele de judecată, verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia justă privind condamnarea inculpatei Marcu E., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.325 alin.(1) CP

În opinia Colegiului, instanțele de judecată întemeiat au remarcat că probele nominalizate dovedesc cu certitudine, că din conținutul stenogramei convorbirii care a avut loc între Marcu E. și ofițerul de urmărire penală Chiprisean N. în biroul de serviciu a acestuia este clar-evident, că ultima venea cu rugămintea de a nu fi privat feciorul său de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Cît ține de declarațiile martorului Marcu V. , instanțele inferioare corect nu le-au reținut menționând, că ultimul este feciorul inculpatei, persoană interesată și sunt făcute în favoarea acesteia pentru a-i ușura situația și a evita tragerea la răspundere penală.

În privința argumentului invocat de recurent privind faptul că a avut loc o distorsionare a conținutului convorbirii din 06.06.2012, Colegiul îl reține ca unu neîntemeiat, deoarece, convorbirile stenografiate, au fost reproduse în scris, doar acelea ce au importanță la caz.

Referitor la criticele din recursul declarat, în sensul că împrumutul bănesc a fost prezentat de către ofițerul de urmărire penală al SUP a CPR Drochia drept o corupere activă, fiind în esență o provocare din partea angajatului MAI și precum că cauza penală de învinuirea lui Marcu V. la data înregistrării convorbirilor se afla deja la procuror, nu pot fi acceptate de către Colegiul ca întemeiate, din considerente că denunțul a fost depus de către ofițerul de urmărire penală cu mult timp înainte, și anume la 24 mai 2012 (f.d.9 vol. 1), ceea ce a dus la următoarele acțiuni din partea OUP invocate la p.4 a prezentei decizii în confirmarea celor indicate mai sus referitor la împrumutul bănesc și la conținutul convorbirilor telefonice.

Tot în acest context, referitor la inadmisibilitatea probelor invocate mai sus, sub aspectul art.94 al.1) p.(6) și (11) CPP invocat de recurent, Colegiul îl reține ca unu neîntemeiat, deoarece, conform art.251 alin. (4) *„Încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în al.2 atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în*

instanța de judecată- cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul cînd proba este prezentă nemijlocit în instanță.

Prin urmare, al.4 al articolului comentat se referă la nulitățile relative, care intervin în cazul încălcării celorlalte dispoziții care reglementează desfășurarea procesului penal în afară de dispozițiile prevăzute de alineatul 2 al articolului comentat.

În speță, recurentul a fost prezent la efectuarea acțiunilor procesuale în cadrul urmăririi penale și nu a invocat aceste motive, conform procesului verbal de prezentare a materialelor urmăririi penale învinuitului și apărătorului său, ultimii aveau posibilitatea să invoce toate cererile și demersurile cu scopul reparării erorilor admise, ceea ce nu s-a făcut, și anume avocatul a menționat în procesul verbal că, „*solicită încetarea urmăririi penale în legătură cu faptul că lipsesc indicii infracțiunii.....*” „*mi-au fost prezentate două pachete –unul presupun cu mini caseta, sigilii aplicate și unul cu CD-uri fără sigilii aplicate însă nu mi--u fost reproduse din motive tehnice*”.(f.d. 168, 169 , V.1).

Deci, conform materialelor cauzei, inculpata, fiind asistată pe parcursul procesului penal de avocat, careva cereri întru verificarea înregistrărilor audio nu a înaintat, la etapa corespunzătoare.

Colegiul (după cum este menționat în p.4 a prezentei decizii) remarcă, că nu și-a găsit confirmare motivul invocat de recurent cu privire la prevederile art.94 al.1) p.(6) CPP referitor la faptul că, *în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărîri judecătorești datele care au fost obținute: dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, deoarece potrivit ordonanței din 24.05.2012, demersul privind autorizarea măsurilor operative de investigație, încheierea Judecătorului de instrucție din 24.05.2012, prin care a fost autorizată efectuarea măsurilor operative de investigare pe dosarul penal nr.201218014 și anume, efectuarea interceptării convorbirilor orale între ofițerul de urmărire penală a SUP CPR Drochia, Nicolae Chiprisean și Marcu Evghenia pe perioada de la 24 mai 2012, ora 14-50 pînă la 23 iunie 2012, ora 14-50, ordonanța de recunoaștere drept corp delict și de atașare la dosar a mijloacelor materiale de probă din 07.06.2012 (f.d.27, 28, 29, 39, V.1), prin urmare administrarea înregistrărilor audio, a fost efectuată și în conformitate art.93 alin.(4) CPP - *datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată* , or conform art.1 din Legea privind activitatea specială de investigații nr.15 din*

29.03.2012, "*Activitatea specială de investigații reprezintă o procedură cu caracter secret și/sau public, efectuată de autoritățile competente, cu sau fără utilizarea echipamentelor tehnice speciale, în scopul culegerii de informații necesare pentru prevenirea și combaterea criminalității, asigurarea securității statului, ordinii publice, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor, descoperirea și cercetarea infracțiunilor.*"

Colegiul reține că, în procesul-verbal de examinare a obiectului, din 07.06.2012 (f.d.36, V.1) este menționat că „*Obiectul de examinare îl constituie un registrator audio-video, de model HD, care la 06.06.2012, ora 13.30 a fost instalat..... Astfel, cu ajutorul calculatorului de serviciu, înregistrările audio/video au fost copiate pe un purtător electronic de informație de tip DVD+R, cu capacitatea de 4,7 GB. Purtătorul de informație este împachetat într-un plic de cancelarie și sigilat cu ajutorul amprentelor ștampilei pentru pachete Procuratura r-lui Drochia. Pe plicul dat s-a făcut mențiunea Nr.4.....*”, mai mult ca atât conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d.107-114, V.2), instanța a verificat repetat originalitatea imprimărilor audio, astfel, din cele menționate fiind clară sursa de proveniență a înregistrărilor prezentate de acuzare, ca de altfel confirmându-se și cele invocate mai sus referitor la art.251 al CPP că, de către avocat și inculpat nu s-a solicitat o expertiză a înregistrărilor audio de pe DVD+R, întru verificarea trucărilor și distorsionării conținutului convorbirii din 06.06.2012 efectuat în biroul ofițerului de urmărire penală.

Prin urmare, instanța de recurs constată că temeiul invocat de inculpat cu referire la nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate în apel se combate prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusa eroare de drept, mai mult ca atât recursul repetă textul apelului declarat de același autor și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și apreciind toate probele în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului părții apărării, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

6.2. Ca temei de recurs este invocat și pct.12) art.427 Cod de procedură penală - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul conchide că motivul la care se referă avocatul nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către inculpată decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire, sau după cum rezultă din recurs că în speță lipsește însuși obiectul infracțiunii prevăzute de art.325 al.1 CP.

Colegiul și-a argumentat poziția referitor la acest motiv și anume prin faptul, că cauza penală de învinuirea lui Marcu V. la data înregistrării convorbirilor se afla deja la procuror, iar denunțul a fost depus de către ofițerul de urmărire penală cu mult timp înainte, și anume la 24 mai 2012 (f.d.9 vol. 1).

În acest sens, Colegiul penal conchide că faptelor inculpatei le-a fost dată o apreciere și încadrare juridică corectă, iar la stabilirea pedepsei instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art.61, 75-76 și 90 Cod penal, au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana inculpatei, circumstanțele atenuante și agravante, iar măsura de pedeapsă este stabilită în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarată vinovată.

6.3. În acest context, Colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanței de fond și de apel, deoarece corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1), pct. 6), 12) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, iar hotărârile atacate sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Teleba Vladislav în numele inculpatei Marcu Evghenia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui Marcu Evghenia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 02 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Ion Arhiliuc